

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.234/2023/9.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Molnár Ferencné dr., a tanács elnöke
Dr. Hornyák Szabolcs János, előadó bíró
Dr. Bartkó Levente, bíró
Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla, bíró
Dr. Varga Eszter, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2023. november 16.

Az ügy tárgya: hamis tanúzás büntette

Terhelt(ek):

Első fok: Hódmezővásárhelyi Járásbíróság, 3.B.60/2020/145.,
ítélet, tárgyalás, 2020. szeptember 22.

Másodfok: Szegedi Törvényszék, 3.Bf.1996/2020/15.,
ítélet, tárgyalás, 2021. szeptember 29.

Az indítvány előterjesztője: a terhelt és védője

Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a hamis tanúzás büntette miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt és a védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Hódmezővásárhelyi Járásbíróság 3.B.60/2020/145. számú és a Szegedi Törvényszék 3.Bf.1996/2020/15. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Hódmezővásárhelyi Járásbíróság a 2020. szeptember 22. napján meghozott 3.B.60/2020/145. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki hamis tanúzás büntetében [Btk. 272. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, (4) bekezdés]. Ezért 1 év 6 hónap szabadságvesztésre és 2 év fordítói, szakfordítói és tolmács foglalkozás gyakorlásától eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette, melynek idejére a terhelt pártfogó felügyeletét rendelte el. Megállapította, hogy a szabadságvesztést az esetleges végrehajtása esetén börtönben kell végrehajtani, és a terhelt legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

[2] Védelmi fellebbezések alapján eljárva a Szegedi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2021. szeptember 29. napján jogerős 3.Bf.1996/2020/15. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 10 hónapra enyhítette, a pártfogó felügyelet elrendelését mellőzte. A bűnjelekre és a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezések pontosítása mellett az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben helybenhagyta.

[3] Az elsőfokú bíróság által megállapított, a másodfokú bíróság által kiegészített és helyesbített, a felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállás lényege a következő:

Tömegzavargás résztvevőjeként elkövetett határzár tiltott átlépésének büntette miatt indult büntetőeljárás a Szegedi Rendőrkapitányságon. Ezen ügy egyik terheltje az 1. számú tanú, aki előzetes letartóztatásban volt.

Az 1. számú tanú anyanyelvén – arab nyelven – két oldal terjedelmű, kézzel írt vallomást tartalmazó beadványt nyújtott be a Szegedi Járási és Nyomozó Ügyészségre.

A Szegedi Járási és Nyomozó Ügyészség a 2015. december 8. napján kelt 2.B.5874/2015/128/I. számú határozatával ezen beadvány magyar nyelvre történő lefordítására a Csongrád Megyei Főügyészséggel szerződéses kapcsolatában álló nyelviskola arab nyelvű tolmácsát rendelte ki. A határozatban az ügyészség feltüntette a hamis fordításra vonatkozó, büntetőeljárás törvényben szereplő figyelmeztetéseket.

A terhelt fordítói feladatokat látott el a nyelviskola részére, így a kft. az 1. számú tanú beadványát a fordítási feladatok elvégzésére a szükséges információkkal megküldte a részére. A terhelt 1999. március 10. napja óta rendelkezik egyebek mellett arab nyelvű szakfordítói tolmács képesítéssel, okleveles orientalista (arab-török szakos) előadói szakképzettséget, és hosszú ideje folytat tolmácsolási és fordítási, szakfordítási tevékenységet.

A terhelt tudatában van a hamis tolmácsolás és hamis fordítás törvényi következményeinek, jelen ügy kapcsán is tisztában volt azzal, hogy amennyiben a fordításra átvett iratot nem a valóságnak megfelelően fordítja le, azzal bűncselekményt követ el.

A terhelt az 1. számú tanú vallomását tartalmazó beadványát 2015. december 12. és 2015. december 14. napjai között a lakóhelyén arab nyelvről magyar nyelvre fordította úgy, hogy a fordítása sok kreációt és kitalált eseményt tartalmazott, amelyek jelentősen megváltoztatták a forrásszöveg által kommunikált üzenetet. A tartalmi hozzáadások a forrásszöveg alapelemeit érintették, és kivették azokat az eredeti kontextusából. A forrásszöveg környezetének ilyen mértékű megváltozása annak alapos megmásításához vezetett.

A terhelt a fordítás során a forrásszöveg számos tartalmi elemét kihagyta, és igyekezett más információkkal pótolni a szövegterjedelem megőrzése érdekében. A fordítás több, mint 50%-ban tartalmilag eltért a forrásszövegtől, sok esetben teljesen eltorzítja a benne megfogalmazott üzenetet, és majdnem teljesen új szövegnek felel meg. A terhelt a fordítási szakma etikáját is megsértette, és figyelmen kívül hagyta annak alapvető szabályait.

A terhelt az 1. számú tanú beadványát jelentős mértékben átdolgozta, és több olyan kijelentés szerepelt a fordításban, amelyeket az eredeti, arab nyelven írott beadványában nem tett, és terhelőek az 1. számú tanúra nézve.

A terhelt több ponton az eredeti beadvány tartalmával ellentétesen fordította le az 1. számú tanú határszakasznál lezajlott eseményekkel kapcsolatban tett nyilatkozatát. Egyebek mellett hamisan fordította, hogy az 1. számú tanú beszámolt volna arról, hogy észlelése szerint a határszakasznál felgyülemlt tömeg ordítozott, hajigálták és dobálták a rendőröket, a tömeg csalódása miatt elemi erővel tört ki a tiltakozás, ezért erővel akarták betörni a határátkelőhely kapuját, illetőleg az 1. számú tanú a tiltakozó tömeggel együtt nyomult volna a határkerítéshez és részt vett volna a kapu áttörésében.

A terhelt a beadványt lefordította, és azt eljuttatta a nyelviskola irodájába, ahol azt névjegyével ellátta, és 2015. december 14. napján kelt számlával együtt leadta tudva azt, hogy a fordítást a Szegedi Járási és Nyomozó Ügyészségre küldik meg, és folyamatban lévő büntetőügyben fogják bizonyítékként felhasználni. A Szegedi Járási és Nyomozó Ügyészség a büntetőügyben 2015. december 30. napján 2.B.5874/2015/167/I. alszám alatt vádiratot nyújtott be a Szegedi Járásbíróságra, az ügyben az 1. számú tanú vádlottként szerepelt.

A nyelviskola 2015. december 31. napján juttatta el a terhelt által készített fordítást a Szegedi Járási és Nyomozó Ügyészségre, amely az 1. számú tanú arab nyelvű beadványával együtt 2016. január 4. napján kelt 2.B.5874/2015/172/II. számú átíratával megküldésre került a Szegedi Járásbíróságra.

A Szegedi Járásbíróságra a fordítás 2016. január 7. napján érkezett meg. Az ügyben eljáró bíró az előtte 11.B.3544/2015. szám alatt folyamatban lévő büntetőügy irataihoz csatolta, és a bíróság a 2016. március 7. napján tartott tárgyaláson használta fel a bizonyítási eljárás során.

A terhelt által készített fordítás kapcsán az alapügyben eljáró bíró tett feljelentést hamis tanúzás büntettének gyanúja miatt.

II.

[4] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a terhelt és a védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt – a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára alapítottnan – elsődlegesen a megtámadott határozat megváltoztatása és a terhelt

felmentése, másodlagosan az első- és másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése, és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében.

[5] A védő felülvizsgálati indítványában kifejtette, hogy a jogerős ítéletben megállapított tényállás felderítetlen, ezáltal megalapozatlan. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság iratellenesen emelte az ítélet indokolásába a 2. számú tanú vallomását, a másodfokú bíróság pedig a tárgyaláson elmulasztotta a 3. számú tanút kihallgatni a 2. számú tanú vallomására vonatkozóan. Kifogásolta, hogy a bíróság nem derítette fel a fordítás keletkezésének és beküldésének körülményeit, azt, hogy a terhelt milyen fordításokat végzett egyidejűleg, és azt sem, hogy milyen tartalmú levelet írt a nyelviskolának.

[6] Hivatkozott arra, hogy a lektorálást végző Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda azt állapította meg, hogy a fordítást végző nagyjából átfutotta az eredeti szöveget, „majd saját belátása és emlékezete szerint magyar nyelven leírta, vagy pedig szándékosan másította meg azt.”.

[7] Álláspontja szerint e megállapítások közül a kedvezőbbet kellett volna a bíróságnak figyelembe venni, amelyből az következik, hogy a terhelt legfeljebb gondatlanul járt el a fordítás készítésekor.

[8] Utalt rá, hogy a tanúként kihallgatott 4. számú tanú fordítói tevékenysége, képessége is aggályossá vált az eljárás során, hiszen még a standard arab nyelv megértéséhez sem rendelkezik megfelelő iskolázottsággal.

[9] A Legfőbb Ügyészség BF.292/2023/2. számú nyilatkozatában a védő felülvizsgálati indítványát a bizonyítékok értékelését kifogásoló részében kizártnak, a gondatlan elkövetésre hivatkozó részében alaptalannak tartotta.

[10] Ezzel összefüggésben kiemelte, hogy az irányadó tényállás tartalmazza, hogy a terhelt által elkészített fordítás a beadvány eredeti tartalmához viszonyítva radikális mértékű eltérést jelentett. A tényállásból egyértelmű következtetés vonható a szándékos elkövetésre, ugyanis a terhelt hosszú fordítói, szakfordítói múlttal rendelkezik, tisztában volt a szakmai szabályokkal, és azzal is, hogy melyek a hamis fordítás következményei, és ennek ellenére a saját belátása és véleménye alapján készítette el a fordítást.

[11] Mindezekből következően indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat hatályában tartsa fenn.

[12] A terhelt a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatára tett észrevételében maga is felülvizsgálati indítványt nyújtott be, és kérte a felülvizsgálati eljárás lefolytatását.

[13] Indokai szerint a jogerős ítéletben megállapított tényállás súlyosan iratellenes, mert az eljáró bíróság a felelősség megállapítása szempontjából lényeges, perdöntő bizonyítékokat nem vett figyelembe, a rendelkezésre álló bizonyítékokat önkényesen mérlegelte.

[14] Kifejtette, hogy értékelés nélkül maradt az a tény, hogy a hibás fordítás abból adódott, hogy egyidejűleg két fordítást végzett, és a két szöveg részben a látásproblémái miatt összekeveredett egymással. Kifogásolta, hogy az eljáró bíróság nem vette figyelembe azt, hogy a hibás fordításra ő maga hívta fel a figyelmet, és elmaradt a fordítóiroda munkatársai által tett vallomások megfelelő értékelése is. Kétségbe vonta a 4. számú tanú felkészültségét, állítása szerint a tanú nem rendelkezik megfelelő képzettséggel az arab nyelv területén.

[15] A terhelt és a védő felülvizsgálati indítványa egyaránt nem alapos.

[16] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szembeni jogi kifogás lehetőségét biztosítja.

[17] A Be. 648. §-a valamennyi felülvizsgálati okra kiterjedően rögzíti, hogy felülvizsgálatnak csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen van helye, és a jogerős ügydöntő határozatban rögzített tényállás alapulvételével, kizárólag a Be. 648. § a)-d) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[18] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja kimondja, hogy a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályainak megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést.

[19] A törvénysértő minősítés, illetve a Btk. más szabályainak megsértése tehát nem önmagában felülvizsgálati ok, hanem abban az esetben, ha ehhez törvénysértő büntetéskiszabás is kapcsolódik.

[20] Ennek feltételei az alábbiak:

- a jogerős ítéletben a cselekmény minősítése törvénysértő, vagy más anyagi jogszabálysértésre került sor,
- a kiszabott büntetés vagy alkalmazott intézkedés is törvénysértő és
- a két említett körülmény között oksági összefüggés van, azaz a törvénysértő büntetés a törvénysértő minősítés és/vagy az anyagi jogszabálysértés következménye.

[21] Jelen ügyben azonban ilyenről nincsen szó.

[22] A védő szerint a terhelt terhére rótt cselekmény minősítése azért törvénysértő, mert az legfeljebb a gondatlanságból elkövetett hamis tanúzás vétségének megállapítására lenne alkalmas.

[23] Ez az álláspont téves.

[24] A Btk. 272. § (1) bekezdése értelmében hamis tanúzást követ el az a tanú, aki hatóság előtt az ügy lényeges körülményére valótlán vallomást tesz, vagy a valót elhallgatja.

[25] A 272. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy a hamis tanúzásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni arra, aki

- a) mint szakértő hamis szakvéleményt vagy mint szaktanácsadó hamis felvilágosítást ad,
- b) mint tolmács vagy fordító hamisan fordít,
- c) a 268. § (1) bekezdés b) pontja esetén kívül büntető- vagy polgári ügyben hamis okiratot vagy hamis tárgyi bizonyítási eszközt szolgáltat.

[26] A Btk. 272. § (4) bekezdés első mondata szerint, aki a hamis tanúzást büntetőügyben követi el, büntett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, a (6) bekezdés alapján pedig vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, aki a hamis tanúzást gondatlanságból követi el.

[27] Elöljáróban a Kúria rögzíti a következőket.

[28] A Btk. 272. § (2) bekezdése a hamis tanúzásnak tekintendő más cselekményeket önállóan határozza meg, amelyek a hamis vallomástételtől, és ekként a hamis vallomástétel büntethetőségének törvényi feltételeitől is függetlenek.

[29] A Btk. 272. § (1) bekezdésében meghatározott elkövetési magatartás a tanú által tett valótlán vallomás vagy a való elhallgatása, amely a törvény kifejezett rendelkezése alapján

csak akkor büntethető, ha az lényeges körülményekre vonatkozik. A Btk. 272. § (2) bekezdése azonban ettől eltérő, és nem utal a lényeges körülményre. Az a megfogalmazás, mely szerint a (2) bekezdésben meghatározott elkövetési magatartásokra is a hamis tanúzásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, a cselekmény minősítésének és a jogkövetkezmények azonosságát jelenti.

[30] Helyesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a fordítás esetében az elkövetési magatartásnak nem kell az ügy lényeges körülményére vonatkoznia, a bűncselekmény már azzal megvalósul, hogy a fordítás hamis {Szegedi Törvényszék 3.Bf.1996/2020/15. számú ítélet [19] bekezdés}.

[31] Ez pedig jelen esetben azt jelenti, hogy a Btk. 272. § (2) bekezdés b) pontja szerinti bűncselekmény megállapításának feltétele a fordítás hamis volta és az, hogy erről az elkövető tudomással bírjon.

[32] Eldöntendő kérdés tehát, hogy a terhelt tisztában volt-e azzal, hogy az általa készített fordítás hamis.

[33] Felülvizsgálatban a felülbírálatnak egyaránt tárgya a tényállásszerűség és a bűnösség kérdése. A tényállásszerűség az úgynevezett tárgyi okozatosság, a bűnösség pedig az úgynevezett alanyi okozatosság. A kettő együtt adja ki, hogy az elkövető tehet arról, amit a terhére róttak, amivel vádolják, mert van olyan külvilágbeli magatartása, ami a büntetőtörvényi tényállás szerinti elkövetői magatartás (mint szükséges ismerv a tárgyi oldalon); és mert tehet az ilyen magatartás tanúsításáról. Ez utóbbi az anyagi jogi bűnösség elengedhetetlen alapja, ami az alany tudati, gondolati világával függ össze (és mint ilyen, szükséges ismerv az alanyi oldalon).

[34] Az elkövető tudatának tartalma törvényi tényállási elem, az ún. alanyi okozatosság: a tárgyi oldal elemeinek (elkövetési magatartás, eredmény stb.) külvilágban való megnyilvánulása, ténybelisége, és az elkövető ahhoz való akarati viszonyulása.

[35] Ez a viszonyulás az elkövetőn belüli, külvilágtól elzárt. Ezért az elkövetési magatartásról (eredményről) való, tudatban előzetesen, illetve egyidejűleg meglévő képzet mindig csak valamely külvilágban megjelenő, illetve fizikai mérhető tényből következtetéssel ragadható meg, s mint ilyen, ténykérdés. Ebből a szándékosságra, gondatlanságra, illetve annak mikéntjére, s a bűnösségre vont következtetés jogi értékelés, ami jogkérdés.

[36] A tudati – és más tények – megállapításától el kell különíteni a megállapított tények jogi értékelését, ami a valónak már elfogadott fizikai és tudati tényeknek a jogi normával történő egybevetése, a törvény szövegének való megfeleltetése. Ennek eredménye pedig már jogi fogalmak formájában jelenik meg. A kettő közti kapcsolatot az teremti meg, hogy ha az irányadó tényállás valamelyik külvilágból megjelenő tényt és abból vont ténybeli következtetést egyaránt rögzíti, és utóbbi helyes, akkor a jogi értékelésnek, s ekként a törvényi tényállás adott eleme megállapításának alapja van.

[37] Az elkövető tudatának vizsgálata perdöntő, a tudatra vont következtetés ténybeli.

[38] Ha az irányadó tényállás valamely külvilágban megjelenő tényt és abból vont ténybeli következtetést egyaránt rögzíti, és utóbbi helyes, akkor a jogi értékelésnek, s ekként a törvényi tényállás adott eleme megállapításának alapja van.

[39] Ha azonban az irányadó tényállás ilyen tényt nem tartalmaz, vagy a ténybeli következtetés helytelen, akkor a jogi értékelésnek nincs alapja, s ekként az adott törvényi tényállási elem sem állapítható meg.

[40] Jelen ügyben az irányadó tényállás a következőket rögzíti:

– a fordítás alapjául szolgáló kirendelő határozatban az ügyészesség feltüntette a hamis fordításra vonatkozó törvényi figyelmeztetéseket;

- a terhelt 1999. március 10. napja óta rendelkezik arab nyelvű szakfordítói tolmács képesítéssel, okleveles orientalista (arab-török szakos) előadói szakképzettséget is szerzett;
- hosszú ideje folytat tolmácsolási és fordítási, szakfordítási tevékenységet;
- tudatában van a hamis tolmácsolás és hamis fordítás törvényi következményeivel;
- úgy adta le a fordítást, hogy tudta, hogy azt a Szegedi Járási és Nyomozó Ügyészségre küldik meg, és folyamatban lévő büntetőügyben fogják bizonyítékként felhasználni.

[41] A fordítással összefüggésben a tényállás tartalmazza, hogy:

- több, mint 50%-ban tartalmilag eltért a forrásszövegtől;
- sok kreációt és kitalált eseményt tartalmazott;
- ezek megváltoztatták a forrásszöveg által kommunikált üzenetet, a forrásszöveg ilyen mértékű megváltozása annak alapos megmásításához vezetett;
- a terhelt a fordítás során a forrásszöveg számos tartalmi elemét kihagyta, és igyekezett más információkkal pótolni a szövegterjedelem megőrzése érdekében;
- olyan részek találhatók benne, amelyeket az eredeti beadvány nem tartalmazott, és ezek terhelőek a beadvány készítőjére nézve;
- a tartalmi hozzáadások a forrásszöveg alapelemeit érintették, és kivették azokat az eredeti kontextusából;
- a fordítás sok esetben teljesen eltorzítja a benne megfogalmazott üzenetet, és majdnem teljesen új szövegnek felel meg;
- a terhelt a fordítandó beadványt jelentős mértékben átdolgozta, az több ponton az eredeti beadvány tartalmával ellentétes.

[42] Az irányadó tényállás rögzíti tehát, hogy a nagy fordítói rutinnal rendelkező, az arab nyelvet magas színvonalon bíró terhelt pontosan tudta, hogy mik a fordítás szakmai szabályai és melyek a hamis fordítás törvényi következményei, de ennek ellenére az eredeti forrásszövegtől több, mint felében különböző fordítást készített és adott le, amelynek bizonyos részei az eredetivel teljesen ellentétesek. Ugyanakkor figyelt arra, hogy a fordítás terjedelme a forrásszöveggel megegyezzen, és ennek érdekében a kihagyott részeket általa kitalált eseményekről szóló szövegrészekkel helyettesítette.

[43] Ezek alapján nem lehet kétséges, hogy a terhelt szándékosan cselekedett.

[44] A Btk. 7. § szerint szándékosan követi el a bűncselekményt, aki cselekményének következményeit kívánja (egyenest szándék), vagy e következményekbe belenyugszik (esetleges szándék).

[45] A konkrét elkövetés egyes tényeiből lehet következtetni, hogy az elkövető belenyugodott-e magatartása lehetséges következményeibe, avagy könnyelműen bízott azok elmaradásában. Ez utóbbi esetben ugyanis csupán a tudatos gondatlanság (Btk. 8. § 2. fordulat) róható a terhére.

[46] Az eshetőleges szándék esetén az elkövető értelmileg valószínűnek tartja az eredmény bekövetkezését, és annak jelentkezése iránt közömbös. Tudatos gondatlanság esetén pedig értelmileg valószínűtlennek, távolinak ítéli az eredmény bekövetkezését és bízik annak elmaradásában. A két tudattartalom kétféle irányú. Az eshetőleges szándékú elkövető túlmutott a rossz eredmény lehetőségének mérlegelésén, azt valóságosnak tartja és bekövetkeztébe belenyugszik, mellé áll. A tudatos gondatlan elkövető szintén mérlegelte a rossz eredmény lehetőségét, viszont azt valószínűtlennek tartja, nem is áll mellé, hanem bízik az elmaradásában. Ez az elhatárolás alapja.

[47] A felidézett tények alapján jelen ügyben egyértelmű, hogy a terhelt tisztában volt azzal, hogy a bizonyos részek szövegből történő kihagyása a terjedelem szempontjából feltűnő lehet, így azokat saját gondolataival pótolta. Tudata nyilvánvalóan átfogta, hogy a forrásszövegtől eltérő, azzal ellentétes tartalmú fordítás az eredeti beadvány készítője számára hátrányos következményekkel járhat, hiszen éppen egy büntetőügy terheltjének védekezéséről volt szó. Ez azonban a fordítás elkészítésében nem akadályozta meg, éppen ellenkezőleg, szándéka egyértelműen az alapügyben folytatott bizonyítási eljárás befolyásolására irányult.

[48] Mindezek alapján a gondatlan bűnelkövetés lehetősége fel sem merülhet.

[49] A Kúria megjegyzi a következőket.

[50] A tolmács és a fordító a bizonyítási eljárásnak nem alakítója, hanem semleges közreműködője. E vonatkozásban feladata arra korlátozódik, hogy a szóban elhangzott vagy leírt szöveget pontosan, a legkisebb tartalmi torzítás nélkül adja vissza a célnyelven. Ez magától értetődően kizárja annak a lehetőségét, hogy a lefordított szövegben a fordító gondolatai, véleménye megjelenjenek, esetlegesen az érzelmei tükröződjenek. Jelen ügyben azonban ez történt annak ellenére, hogy a terhelt nagy fordítói tapasztalattal rendelkezik.

[51] A terhelt és a védő indítványában a megállapított tényállás felderítetlenségére és iratellenességére hivatkozott.

[52] A Be. 659. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[53] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogszabály sérelme nélkül a kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[54] A terhelt és a védő indítványa valójában a bizonyítékok mikénti értékelésén keresztül a jogerős ítéleti tényállást támadta, amikor a fordítás keletkezésére és leadására vonatkozó bizonyítékok hiányát, a tanúk vallomásának értékelését, az általuk relevánsnak tartott dokumentumok, bizonyítékok figyelmen kívül hagyását kifogásolta. Ily módon valójában tényálláson kívüli körülményekre hivatkozással eltérő tényállás megállapítását szorgalmazta. Erre azonban felülvizsgálati eljárásban nincs mód.

[55] Ekként a Kúria a terhelt és a védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése értelmében hivatalból köteles – a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

IV.

[56] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[57] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételtelen előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételtelen előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2023. november 16.

Molnár Ferencné dr. s.k. a tanács elnöke, Dr. Hornyák Szabolcs János s.k. előadó bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró, Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla s.k. bíró, Dr. Varga Eszter s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző